

den nuværende Krigsministers. Men dernæst maa det ikke lades uændset, at naar Loven om 5 Aar forhaabentlig, hvis dette Thing med Kraft og Alvor vil det, vil blive unberkastet en Revision, vil der være et Grundlag at gaae ud fra og arbejde videre paa, et Grundlag, der i Sandhed maa love store Resultater, forsaavidt store Resultater i denne Retning overhovedet kunne bringes tilstede her i Danmark. Jeg skal ikke minde om de store Principer, der ere førte ind i Livet ved Loven, som den allerede nu er, men jeg vil minde om, fordi dette Ord vil have Betydning, ikke fordi det er mit, men fordi det er et Ord fra en Hædersmand, hvem vi kun altfor meget have savnet i denne Sag, det forrige Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds — jeg skal minde om, siger jeg —, at den indeholder næsten alle de Principer, som denne forhenværende Rigsdagsmand har foreslået i denne Sag, næsten alle, paa et eneste nær, det er den saakaldte Udsoldning, Doubling, istedetfor hvilken Krigsministeren har holdt sig til det ældre Reserve- og Forsterkningsystem; men at komme dertil, naar man først har alt Mandskab, alt vaabensført Mandskab uddannet, og naar man har Reservebefalingsmænd i tilstrækkeligt Antal, vil ikke falde vanskeligt, hvis det virkelig er, som jeg er overbevist om, det Gode og det Nødvendige, vi skulle stræbe efter. For min Deel skal jeg altsaa henstille Sagen med disse Bemærkninger.

Berg: Jeg har ikke deeltaget i at stille Forslagene Nr. 1 og 2. Jeg vil imidlertid erkjende, at Nr. 1 er et Forslag, som ikke er uden temmelig stor Betydning. Jeg har lagt Mærke til, under tidligere Forhandlinger her, at der er et meget stort Antal Medlemmer, der sætte overordentlig Priis paa den Tanke, der ligger til Grund for dette Forslag, og der gives endog saa dem, som muligviis, alene fordi et saadant Forslag ikke var blevet vedtaget, maatte stemme imod Loven. Jeg er ved nærmere at overveie de Grunde, der have ledet til denne Modstand fra saamange ærede Medlemmers Side, kommen til Erkjendelse af, at Ministeren vilde gjøre en god Gjerning mod mange Medlemmer i Salen ved ikke at stille

sig bestemt imod Forslaget Nr. 1, idet det vel ikke er ganske ubegrundet, naar man frygter for, at det, som det nu staaer i Loven, vil, uden at man er istand til at hemme det enten fra Krigsbestyrelsens Side eller ved en anden Indflydelse, altfor meget gaae ud over Folk, der ikke fortjene det. Jeg er derfor tilbøielig til i Haab om, at det ikke skal være en af Tuerne, hvorover vi vælte Vædsset, at stemme for Forslaget Nr. 1. Forslagene Nr. 3 og 4 vil jeg fremdeles anbefale til Thinget; jeg har ikke i alle de Udtalelser, jeg har hørt om denne Sag, hørt Nogetsomhelst, der kunde rokke min Overbeviisning om, at man meget vel kan faae udlært Hestepassere, baade i den angivne Tid og ogsaa den Aarstid, der efter Forslaget maatte falde dertil, og ikke at vedtage Forslaget, vil jo i høi Grad svække den Betydning, vi lagde i overhovedet at anvende Militairarbeidere, idet man da vil tage et meget ringere Antal Mænd, men benytte dem i saa meget længere Tid. Det er maaskee rigtigt at stemme for Underændringsforslaget Nr. 3 b, da man derved faaer det Tal, som den ærede Minister har ønsket, bevilget. Forslagene under Nr. 6, 7 og 8 troer jeg ikke, at der efter de Udtalelser, vi have hørt om denne Sag, og efter den Bægt, som den ærede Krigsminister lægger paa de Forandringer, der ere skete i Vandstinget, at der er synderligt Haab om at faae satte igjennem. Jeg lægger imidlertid Bægt paa, om det kunde lykkes at gennemføre Forslagene Nr. 6 og 8 b; de andre have mindre Betydning for mig. Nr. 6 gaaer jo ud paa, at alle de, der ville gaae Officeersveien, skulle stilles lige, saaledes at de Trin for Trin fyldbestjøre de Fordringer, man vil stille til dem. Efterat de have været Menige, blive de Corporaler og derefter Secondlieutenanter ved at gennemgaae den første Klasse, og efter vort Forslag, som vi vedtog det sidst, skulle de, naar de have Kundskaber, tage Afgangsprøven for den anden Klasse, men have de ikke Kundskaberne, skulle de gennemgaae den anden Klasse. Det Forslag, der er vedtaget, gaaer ud paa — jeg vil haabe, at det ikke gaaer ud paa Andet —, at Ungre kunne tage Afgangsprøven, inden de blive Menige, og naar de saa ere blevne Corporaler og derefter Se-